

The Holy See

Papin nagovor uz molitvu Anđeo Gospodnji

Nedjelja, 17. srpanj 2016.

[Multimedia]

Krepost gostoljubivosti

Draga braćo i sestre, dobar dan!

U današnjem Evanđelju evanđelist Luka govori o Isusu koji, putujući prema Jeruzalemu, ulazi u jedno selo u kojoj su ga ugostile dvije sestre: Marta i Marija (usp. Lk 10, 38-42). Obje Gospodinu iskazuju gostoprimstvo, ali to čine na različite načine. Marija je sjela do Isusovih nogu i slušala njegovu riječ (usp. r. 39). Marta je, naprotiv, bila zauzeta posluživanjem. U jednom trenutku ona kaže Isusu: "Gospodine, zar ne mariš što me sestra samu ostavila posluživati? Reci joj dakle da mi pomogne" (r. 40). A Isus joj odgovori: "Marta, Marta! Brineš se i uznemiruješ za mnogo, a jedno je potrebno. Marija je uistinu izabrala bolji dio, koji joj se neće oduzeti" (rr. 41-42).

U svojoj brižljivosti i nastojanima, Marti prijeti opasnost – i u tome i jest problem – da zaboravi najvažniju stvar, to jest nazočnost gosta, u ovom slučaju Isusa. Zaboravlja na gosta. A gosta ne treba samo poslužiti, nahraniti i ugoditi mu na svaki način. Gosta u prvom redu treba poslušati. Upamtite dobro ovu riječ: slušati! Jer gosta treba primiti kao osobu, s njezinom poviješću, njezinim srcem bogatim osjećajima i mislima, kako bi se mogla zaista osjećati kao u vlastitoj obitelji. Ali ako ti primiš gosta u svoju kuću i nastaviš obavljati svoje poslove, posjedneš ga tamo, šuti on šutiš ti, kao da je od kamena: kameni svat. Ne. Gostu treba ukazati gostoprimstvo. Isusov odgovor Mariji – kad joj kaže da je samo jedno potrebno – zasigurno ima puninu značenja u slušanju Isusove riječi, koja prosvjetljava i podupire sve ono što jesmo i što činimo. Ako se idemo pomoliti – na primjer – pred Raspetim, i pričamo, pričamo, pričamo a zatim odemo mi tad ne slušamo Isusa! Ne dopuštamo njemu da govori našem srcu. Slušati: to je ključna riječ. Ne zaboravite to! I ne smijemo zaboraviti da je u Martinoj i Marijinoj kući Isus, prije no Gospodin i Učitelj, hodočasnik i gost. Dakle, ovo je prvo i izravno značenje njegova odgovora: "Marta, Marta, zašto se toliko brineš za gosta da zaboravljaš njegovu prisutnost?" – Kamen i svat! – Da bi ga se prihvatilo nije potrebno mnogo; štoviše, potrebno je samo jedno: slušati ga – to je prava riječ: slušati ga –, očitovati mu

bratsku pažnju da osjeti kako je u obitelji, a ne u privremenom skloništu.

Shvaćeno na taj način gostoljubivost, koja je jedna od djela milosrđa, zaista je ljudska i kršćanska vrлина, kojoj prijeti opasnost da bude zapostavljena u današnjem svijetu. Doista, sve je više staračkih domova i gostinjaca, ali u tim sredinama nema uvijek istinske gostoljubivosti. Otvaraju se brojne ustanove u kojima se nastoji doskočiti mnogim vrstama bolesti, samoće, marginaliziranosti, ali se umanjuje mogućnost za stranca, marginaliziranu i isključenu osobu da nađe nekoga tko je spreman saslušati ih, jer je stranac, izbjeglica, migrant, slušati tu bolnu povijest. Čak i u vlastitoj kući, među vlastitim ukućanima, može se dogoditi da je lakše naći usluge i raznovrsne njege negoli slušanje i razumijevanje. Danas smo toliko silno zaokupljeni mnogim problemima – od kojih su neki nevažni – da nismo sposobni slušati. Stalno smo u nekoj žurbi i nemamo vremena za slušanje. A ja vas želim pitati, želim vam postaviti jedno pitanje, neka svatko odgovori u svom srcu: ti, mužu, imaš li vremena da slušaš svoju ženu? A ti, ženo, imaš li vremena da slušaš svoga muža? Vi roditelji, imate li vremena, vremena "za gubljenje", da slušate svoju djecu? Ili vaše djedove i bake, starije osobe? – "Ali djedovi i bake uvijek pričaju iste stvari, tako su dosadni..." – Ali imaju potrebu da ih netko sluša! Slušati. Tražim od vas da naučite slušati i posvetiti im više vremena. U sposobnosti slušanja je korijen mira.

Neka nas Djevica Marija, Majka slušanja i brižnoga služenja, nauči da budemo gostoljubivi prema našoj braći i sestrama!

Nakon Angelusa

Draga braćo i sestre, još je živa u našim srcima bol zbog pokolja koji se dogodio u četvrtak navečer u Nici, u kojem su stradale toliko nevine žrtve, među kojima ima čak i djece. Izražavam svoju blizinu svim obiteljima i cijelom francuskom narodu koji je u žalosti. Neka Bog, dobri Otac, primi sve žrtve u svoj mir, bude na pomoć ozlijeđenima i utješi obitelji; neka otkloni svaki naum terora i smrti, da se nitko ne usudi proliti krv svoga brata. Očinski i bratski zagrljaj svim stanovnicima Nice i cijelom francuskom narodu. A sada se svi zajedno pomolimo razmišljajući o tome pokolju, žrtvama, obiteljima. Pomolimo se najprije u tišini...

Zdravo Marijo...

[...]

Svima želim ugodnu nedjelju. Molim vas da ne zaboravite moliti za mene. Dobar tek i doviđenja!

Copyright © Dicastero per la Comunicazione - Libreria Editrice Vaticana